
Szczepkowskie Żale, st. 2, gm. Raciąż, woj. ciechanowski, AZP 44-58/8 •

Informator Archeologiczny : badania 32, 204-205

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

od strony wewnętrznej. Pod wszystkie ściany skrzyni zostały podłożone podkładki w postaci desek i belek.

Wypełnisko latryny stanowiła w części stropowej próchnica z gruzem o miąższości do 30 cm, a następnie mierzwa. Znalaziono w niej dużo materiału ruchomego m. in.: trep drewniany, miski toczone i klepkowe, fragmenty naczyń szklanych, kamionkowych i siwaków.

Wstępnie, na podstawie materiału archeologicznego latrynę można datować na koniec XIV/początek XV wieku. Dokładna chronologia zostanie określona po otrzymaniu wyników analizy dendrochronologicznej.

SZCZEPKOWSKIE ŻALE, st. 1, gm. Raciąż, woj. ciechanowskie, AZP 44-58/7

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu
- osada wczesnośredniowieczna (XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego („Ignis” Zakład Naukowo-Edytorski s. c.). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Przebadano powierzchnię 2200 m²

Stanowisko odkryto w 1998 r., po odhumusowaniu terenu wykonanym w związku z budową gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia.

Stanowisko położone jest ok. 1000 m na południe od wsi. Prace wykopaliskowe podjęto w związku z prowadzoną budową gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia. Badaniami objęto powierzchnię ponad 22 arów. Odkryto łącznie 23 obiekty. Ich wypełniska wgłębione były w gliniasty piasek calcowy najczęściej na 10-30 cm. Tylko dwa obiekty miały głębokość około 40 cm., a dwa około 60 cm.

Jamy miały w przekroju poziomym zarys owalny, rzadziej zbliżony do czworokąta lub nieregularny. W przekroju miały zarys misowaty, nieckowaty lub nieregularny.

W jednym obiekcie znaleziono wyłącznie ceramikę naczyniową kultury łużyckiej. Pozostałe obiekty zawierały wczesnośredniowieczną ceramikę naczyniową, fragmenty kości zwierzęcych, sporadycznie grudki polepy, fragmenty przedmiotów żelaznych lub krzemienie. W jednym z obiektów znaleziono żelazny grot strzały.

W zachodniej części badanego obszaru natrafiono miejscami na kilkucentymetrowej miąższości warstwę kulturową w postaci ciemnoszarego piasku gliniastego, w którym znajdowały się nieliczne fragmenty nowożytniej i wczesnośredniowiecznej ceramiki naczyniowej oraz fragmenty przedmiotów żelaznych.

Spośród odkrytych obiektów tylko jeden jednoznacznie interpretować można jako palenisko, siedem obiektów, ze względu na ich wymiary (szerokość 1,4 - 3 m, długość 2,6 - 4,8 m) interpretować można jako pozostałości domostw o bliższej nieokreślonej konstrukcji, pozostałe zaś pełniły zapewne funkcje obiektów gospodarczych, a także jam zasobowych lub odpadkowych.

Najbardziej niejasna jest funkcja trzech obiektów w postaci bruków - skupisk kamieni rozlokowanych mniej więcej w linii prostej i oddalonych od siebie o około 16 - 20 m.

Na podstawie ceramiki naczyniowej osadę wstępnie datować można na XIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Ciechanowie.

Wyniki badań publikowane w serii publikacji finansowanej przez EuRoPol GAZ S. A.

Badania nie będą kontynuowane.

SZCZEPKOWSKIE ŻALE, st. 2, gm. Raciąż, woj. ciechanowskie, AZP 44-58/8

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu
- osada wczesnośredniowieczna (XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego („Ignis” Zakład Naukowo-Edytorski s. c.). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Przebadano powierzchnię 900 m²

Stanowisko odkryto w 1998r., po odhumusowaniu terenu wykonanym w związku z budową gazociągu tranzytowego Płw. Jamał -Europa Zachodnia.

Stanowisko położone jest ok. 900 m na południowy zachód od wsi. Badaniami objęto powierzchnię około 9 arów w obrębie pasa terenu odhumusowanego w związku z prowadzoną budową gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia. Pod warstwą ziemi ornej zalegała warstwa czarnobrunatnego piasku o miąższości około 10 cm, w której znajdowały się fragmenty nowożytniej, średniowiecznej i starożytnej ceramiki naczyniowej, fragmenty przedmiotów żelaznych i krzemienie. Pod tą warstwą natrafiono na stropy 5 obiektów (w tym 4 jamy i 1 bruk kamienny) zagłębionych w piaszczyste podłoże na około 10 – 40 cm. Obiekty miały zarówno w przekroju poziomym jak i w przekroju pionowym zarys nieregularny. Największy z obiektów o wymiarach 1,3 x 2,5 m zawierał dwa fragmenty ceramiki naczyniowej kultury łżyckiej. Jeden z obiektów nie zawierał zabytków a w pozostałych trzech znaleziono wczesnośredniowieczną ceramikę naczyniową, która szczególnie licznie wystąpiła w obiekcie nr 2, gdzie też znaleziono fragmenty kości zwierzęcych, grudki polepy i węgla drzewnego oraz fragment przedmiotu żelaznego. Na podstawie ceramiki naczyniowej obiekty średniowieczne datować można wstępnie na XIII w.

Miejsce przechowywania materiałów i dokumentacji: Państwowa Służba Ochrony Zabytków w Ciechanowie

Wyniki badań będą opublikowane w serii publikacji finansowanej przez EuRoPol GAZ S. A.

Badania nie będą kontynuowane.

Święty Wojciech, st. 7, gm., Międzyrzecz, woj. gorzowskie, AZP 51-14/22 - patrz: paleolit

Targonie, st. 5, gm. Regimin, woj. ciechanowskie, AZP 42-62/53 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Targonie Wielkie, st. 9, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81 - patrz: paleolit

Toczyłowo, st.7, gm. Grajewo, woj. łomżyńskie, AZP 26 – 80 - patrz: mezolit

TREPCZA, st. 2, gm. Sanok, woj. krośnieńskie, AZP 112-78/84

- grodzisko wczesnośredniowieczne (IX ? - XIII wiek)

Badania ratownicze, przeprowadzone w dniach od 28 maja do 30 października, przez mgr. Jerzego Ginalskiego (PSOZ w Krośnie, Muzeum Historyczne w Sanoku). Finansowane przez Komitet Badan Naukowych w Krośnie, Muzeum Historyczne w Sanoku. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 312,5 m².

Grodzisko w Trepczy, st. 2 położone jest na południowo-zachodnim skrawku Pogórza Dynowskiego i wraz z sąsiadującym drugim grodziskiem „Horodna” (st. 1) oraz cmentarzyskiem kurhanowym (st. 3), tworzy wczesnośredniowieczny kompleks osadniczy w paśmie zalesionych wzgórz na lewym brzegu Sanu. Grodzisko „Fajka”, usytuowane na szczycie wzgórza (430 m n.p.m.), około 140 m ponad dnem doliny, zajmuje obszar około 5 ha. Otoczone jest od zachodu, częściowo od południa i północy pięcioma liniami wałów, przy czym dookoły przebieg posiada tylko umocnienie samego majdanu. Od wschodu i południowego-wschodu naturalną obronę stanowiły bardzo strome zbocza i rozpadliny.

Badania tegoroczne, będące kontynuacją prac ratowniczych w latach 1996-1997, miały już charakter stacjonarny i koncentrowały się (tak jak w roku ubiegłym) w obrębie majdanu grodziska. W pierwszej kolejności dokończono eksplorację i dokumentację wykopu I, założonego w najwyższej,